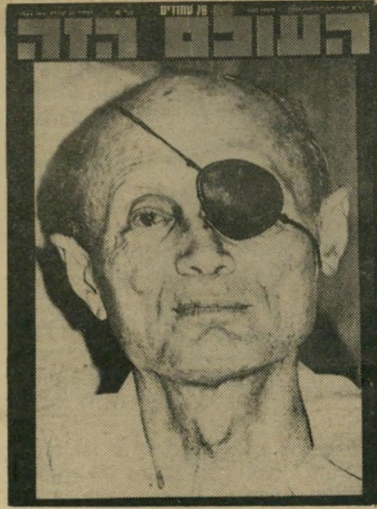

העולם הזה: ישראל נסוגה מסיני, אחרי פינוי היישובים והחרבת העיר ימית. 26.4.82

העולם הזה: המדינה כולה צוחקת כאשר מתגלה הבלוף המדהים של יעקב מרידור. 17.3.82

העולם הזה: משה דיין מת מהתקף לב, שבוע אחרי מות הנשיא אל-סאדאת. 19.10.81

העולם הזה: אנוור אל-סאדאת נרצח על ידי מוסלמים קיצוניים במיצעד בקאהיר. 11.10.81

העולם הזה: אריאל שרון רוצה להסתער על מערב ביירות, שבה כותרו כוחות אש"ף. 23.6.82

העולם הזה: אלי גבע מבקש לשחררו מתפ-קידו, בהתנגדו להתקפת מערב ביירות. 28.7.82

העולם הזה: כוחות אש"ף מתפנים בצורה מסודרת מביירות על נישקם האישי. 25.8.82

קרא קרי

ז ישבנו במוזיאון הלבנונית. כבר עברנו את המחסומים של הפלאנגות ושל הצבא הלבנוני. לפנינו, במרחק של כ-100 מטרים, בראש הפקק הענקי סבו במצאבו, ראינו מחסום-עפר גדול לרוחב הכביש, ועליו דמויות חמושות, במדי-חאקי. היו אלה אנשי אש"ף. באיסיות איומה התקרבו אליהם.

ז ראיתי את פניהן החיוורות-קמעה של שתי חברות-המערכת, שרית יסי וענת סרגוסטי, שהתנדבו להשתתף עימי כראיון ההיסטורי. הן פחדו.

ז סיפרתי להן בדיחה. מיליונר אמריקאי ירד בחוף שאבחי בסין וראה בז'ירון קאתולית, המספלת בעשרות מצורעים. "לא הייתי עושה זאת תמורת מיליון דולאר!" קרא האיש. הבגידה הרימה לרגע את מבטה והגיבה: "בג אבי לא!"

ז בדמה לי שבאתם רגעים מתוחים, כשעברנו על פני המוסיאון של ביירות (מבלי לדעת שגם בו במצאת עמדה של הצבא הפלסטיני), המוחסנו את התפיסה העיתונאית של שבעות: זה: לשבור את כל המחסומים, לעבור את כל הגבולות, כדי להביא לך את המידע הדרוש לך כדי למלא כראוי את חובתך כאזרח בן-חורגין המחליט בעצמו מה לחשוב ומה לעסות.

ז לשמוע מפי מנהיג המחנה היריב את דיעותיו, מחשבותיו ותוכניותיו - זאת היתה משימה חיונית, ובייחוד בעיצומה של מלחמה, שבה נאלץ האזרח הישראלי (גם בשלב מדיים) לגסס את דרכו בענף סמיך של חצי-אמיתות וכזבים.

ז הראיון שהעניק יאסר ערפאת, מנהיג אש"ף, לחברי מערכת זו הפך בן-לילה סבסציה לאומית ובינלאומית. במסך כמה ימים עמד העולם הזה במרכז תשומת-הלב בעולם כולו. דווח עליו במאה ספות, באלפי כלי-תקשורת בעולם. התבקסתי להעניק עשרות רבות של ראיונות על הראיון (וגם עדות במיטרה). העיתונבים החשובים ביותר בעולם פירסמו את הידיעה עליו בעמודיהם הראשונים, ואחרים מהם ביקשוני לכתוב מאמרים על הראיון, שהוגדר על-ידי סטימס הלוונדוני כ"פגישה היסטורית". ואילו נארץ גרם הראיון לוויתוח חסר-תקדים. הואשמתי בבגידה ובסתירת-פעולה עם האויב, וברגע זה תלויה ועומדת בגדי הקירה.

ז כל זה התחיל בסעה 2 בלילה, בחדר במלון בבירות המיזרחית, כאשר השבתי את המיספר הסודי של לי שכתב ערפאת במערב העיר. סילפנתי, מסרתי את בקסתי והתחכסתי להמתין לתשובה. כעבור שעה במסר לי כי אבו מוזמנים לעבור את קו-האש בבירות המערבית ולהיפגס עם "היוטב-ראפ ערפאת".

ז בשעות הקסרות של הלילה היה עלי לקבל את אחת ההחלטות הקשות ביותר שיכול עורך לקבל. היה עלי לטקול את ההיבט העיתונאי והמדיני של המעשה, את הסכנות הגופניות הכרוכות בחציית קו-האש ואת התגובות הצפויות נארץ.

ז יכולתי לספר כאן שהתחכסתי על מיטתי ללא מנוח, סטמתי בודה, וסרק ברגע האחרון ממש החלחתי מה שהחלשתי. אך לא תהיה זאת אמת. האמת היא שברדמתי תוך כמה דקות וישבתי שבת-יטרים עד הבוקר. לא היה לי הספק הקסן ביותר כיצד עלי להחליט.

ז כי העולם הזה לא היה מעולם עיתון סתם, המוכר ידיעות רטסח-מודעות כדי להעשיר את כעליו. מאז יומה הראשון של מערכת זו, היא מעורבת במאבק על דמות המדינה והחברה. העיתונבות שלנו היא עיתונבות לוחמת - לאמת, ליוסר, לצדק, לבקיון-כפיים, לחרות, לזכויות-האדם, ומעל לכל: לשלום.

ז בעמדנו הסנה מול גלי המלחמה, כצהק יחידי בים של שטיפת-מוח, מילאנו את תפקידנו. הראיון בבירות היה פיטגת המשימה הזאת. הוא המחיס, אולי יותר מכל דבר שעסינו במסך 32 שנים, את הסיסמה שאימצנו לעצמנו ביום הראשון: "בלי מורא, בלי מטרא-פנים!"

מורי שפירא

העולם הזה: צה"ל מולש ללבנון, אחרי ההתנקשות בשגריר בלונדון והפגזת הגליל. 9.6.82

העולם הזה: יאסר ערפאת מעניק ראיון לחברי מערכת "העולם הזה" בבירות הנצורה. 7.7.82

העולם הזה: העניינים בבירות מסתבכים, חביב מנהל מו"מ להתרת "הפלונטר". 1.8.82